

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavssa Helvetica Orthodoxae Fidei

Murner, Thomas

Lucernae, 1528

VD16 M 7034

D. Eckivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29525

COLLATIO X.

albedo, rotunditas, gustus, ut qualitates quæ absq; materia non cibant. Ad hæc nunc consequitur, immerito dñm se panem uitæ nominasse, & quod dicit carnem suam uere esse cibum. Ideoq; dñe doctor nulla uia teneri poterit, materiã scilicet panis, aut annihilari, aut in carnem Christi conuerti, ita ut non uere sit panis, quum uere cibet, & corporaliter potet. Nec aliter apud ueteres Hyrenæo, Tertuliano, & alios est habitus, neq; ex scripturis aliter sustineri potest.

D. ECKIUS.

IN nomine tuo dulcis dñe Ihesu Christe, Amen. Quia dñs meus doctor, his armis quibus hic est depugnandũ, sacris scilicet literis uti recusat, uerbor; suor; circumitus, & sermones non necessarios, breuitatis causa, non per longum repetam, scitur quantum a Carolo stadio dissideam.

At quia dñs doctor inducit in scholis doceri, corpus Christi inuisibile sacramentum esse corporis uisibilis. Primo dico non ob id nos huc uenisse disputare, quæ in omni scola docentur. Ipse enim iuxta exhibitionẽ suam claris scripturis probare deberet, illasq; inducere, si quas habeat contra uenerabile sacramentũ. Ad hæc scolasticis doctoribus uim infert & iniuriam facit, nullus inq; eor; siue Thomas, Bonauentura, Richardus, Scotus, Gabriel &c. talia dicit, testor hic omnes doctos præsentis, præcipue dñm meum doctorem præsentem Ludouicum Berum. Forte doctor scholas perperam intellexit in eo quod de signo & re, & re & signo sacramenti loquuntur. Quare demitto, quæ tanto tedio de Iheremiã olla intraxerat, nos enim Christiani per Dei gratiam exterius signum in sacramento habemus species panis & uini.

Vltra deducit ex sacramētis homines cibari, adhuc opinatus panem esse pistoriũ, Aristotele hoc probans gentili magistro. Hæc sacra sunt literæ, quibus dñs meus doctor in tam ardua causa nostræ sacrae fidei utit, quũ tñ noui Christiani Aristotelẽ tãto habeãt euãgelio cõtrariũ & hostẽ. Breuiter ei
suisq;

CONCLUSIO PRIMA.

suisq; adhærentibus dico, in caussa fidei, neq; me naturã, nec ullũ naturalem magistrũ auditurũ, sed solũ Dei uerbũ & apd illud manere. Bouillus ex Schaffhusen tam se pompose exhibuit, & sacrarũ literarũ iactitauit, quũ post tam longã expectationẽ, qua sacras literas affectamus, & adhuc nullã emergunt. Et dñs meus doctor duos inducit doctores, Hyrenãũ atq; Tertulianũ, clare uidens se cum Augustino deuiãtum. Quamuis aut Birckhaimerus ex Norinberga palã & aperte ostẽdit Hyrenãũ sibi aduersari, adhuc tamen aliud Hyrenãĩ dictũ hic inducã quarti libri xxxij. ubi Christi præsentia testatur, & sacrã missã sacrificiũ, ad eius inductionem ex eo occasionatus, quod doctor Oecolampadius Hyrenãũ quasi unũ suã opinionis confirmatorem inducit, & in harenã deduxit. Ideoq; audite, quid allegatus Hyrenãus de hoc sentiat & scribat xxxij. cap. sic. Hic panis qui ex creatura panis est, accepit hunc, gratias egit, dicens. Hoc est corpus meum. Similiter & calicem qui creatura (quemadmodũ & nos) est, cum hoc suum sanguinem testatus est, & docuit noui testamenti nouum sacrificium, quo ecclesia ab apostolis accepto sacrificat, in uniuerso orbe. Hæc uerba sunt Hyrenãĩ.

Quod ultra uero pro suo errore firmando Tertulianũ inducit, ipse Birckhaimerus etiam ei respondit superflue. Nam Tertulianus clare dicit contra Martionem de dño Ihesu. Ex pane quod acceperat, diuiseratq; discipulis suis corpus suum effecerat, aperte est hoc dictum, pro sanctã ecclesiã opinionẽ. Tamen dominũ meum doctorem non longius suspendã cum Tertuliano, quem hæreticum fuisse constat. Ideoq; & doctor cum eo aduersus me nihil probare potest, sicut Iheronymus ante annos circiter mille & centum dixerat Tertulianum uirum non esse Christianã ecclesiã.

Domini præceptores, dñi præsidentes, audiuit dñatio uestra cum cæteris omnibus, quoties dñm meũ doctore enixe rogauit, & obtestatus sum, quum uenerabili sacramento ad

COLLATIO X.

uerfetur, contra uniuersalem ecclesiā, inducat queso scriptu-
ras & uerbū Dei, neq; em̄ illū scimus ulla alia uia credituri. At
quum mea tam fidelis & studiosa p̄catio apud illū locū non
reperiat, rogo uestram excellentiā, cum eo tantū agat, ut aut
scripturas, aut Dei uerbū inducat, tempus inq; est, aut a suo
errore desistat, & cum Berengario, atq; cum Carol' ostadio
reuoceat, redeatq; ad unionē uniuersalis Christianæ ecclesiæ.

D. OECOLAMPADIVS.

Christiani & dilecti dñi mei, omnesq; probi Christiani, nō
æstimo quenq; me iussurū contra Dei honorē, & Christianę
cōmunitatis utilitatē aliquid dicere uel obtricare, minus uene-
rabiles & strenuos dños meos p̄sidentes, Eckiana aptitudo,
bene mihi est cognita. Tentat enim me a principali articulo
abducere, quod fateri neq; sinit scriptura, nec utilitas Chris-
tiana. Ponere enim uult transubstantiationem panis ex sua
substantia, hoc aut, quia aperte pugnat cum scripturis, cōtra
p̄sicos doctores, contra rationē, contraq; fidei conditionē,
tam esse debere somniculosus & festino processu auxilio esse
ad plantandū, aut magis ad confirmandū tales errores. Scri-
pturæ sacræ, quas doct̄or Eckius ad hoc induxit, canon est.
Damnatus ex concilio Latheranensi, at ego quū primis pro-
testatus sum concilia, patresq; non aliter me accepturos, nisi
cum diuino uerbo concordarint, quod in Latheranensī con-
cilio non est factum. Nam & ipse doct̄or Eckius multiphariā
rogatus, aliquid ostendit non sufficiens ad hoc, pregnansq;.
Hic non pertrāsibit, quin oporteat ut uerū panem esse sinat.
Deus inq; neq; annihilat, neq; creaturas suas absq; causa trās-
mutat, ad hoc namq; consequeret, accidentia quæ in creatu-
ris exigua sunt, inter corporalīa fierēt nobiliora. Sic albedo,
rotunditas, & alia accidentia nobiliora fierent, quam nobile
corpus uenerandæ uirginis Mariæ, hic multæ possent induci
causæ, putat tamen Eckius aliquid acceptandū fore, sine ex-
pressis literis, uel adportet scripturas. Dñs dicit Matth. xxvi.

Ammodo